

Sygn. akt V CZ 55/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa B. M. i W. O.

przeciwko S. C. i M. R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 września 2014 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 7 maja 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie w pkt 2 w części dotyczącej rozstrzygnięcia o odrzuceniu skargi kasacyjnej skierowanej przeciwko orzeczeniu o roszczeniu powódki, a w pozostałym zakresie zażalenie oddala.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 7 maja 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanych S. C. i M. R. od postanowienia tego Sądu z 30 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny przyjął, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia i jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 398²¹ k.p.c., art. 368 § 2 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z 7 maja 2014 r. pozwani zarzucili, że zapadło ono z naruszeniem przepisów postępowania, a to art. 25 § 1 k.p.c. w zw. z art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., jak również art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rację ma Sąd drugiej instancji, że po stronie powodów, którzy występowali z roszczeniem o zwrot nakładów poczynionych na nieruchomości stanowiącej współwłasność stron, rozliczonych stosownie do wielkości udziałów każdego ze współwłaścicieli w tym prawie, występuje współuczestnictwo formalne, a nie współuczestnictwo materialne, ponieważ roszczenie powodów jest oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.). Roszczenie powodów wynika z tego, że każdy z nich łożył na wspólną nieruchomość, a stosunek współwłasności między stronami decyduje jedynie o tym, w jakich częściach inne osoby mają obowiązek zwrócić każdemu z powodów to, co ten świadczył na wspólny przedmiot. Ten rodzaj współuczestnictwa, w przeciwieństwie do współuczestnictwa materialnego, charakteryzuje się brakiem materialnoprawnej więzi między współuczestnikami, z których każdy dochodzi własnego roszczenia, a ich współwystępowanie po jednej ze stron procesu ma *stricte* procesowy charakter (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 listopada 2007 r., I PZ 18/07, niepubl.). Przy współuczestnictwie formalnym ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia odnoszą się do każdego z powodów oddzielnie. Skoro zatem współuczestnictwo powodów dochodzących zwrotu przypadającej na pozwanych sumy nakładów poczynionych na nieruchomości wspólnej nie ma charakteru materialnego, to wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną należy określić odrębnie dla roszczeń dochodzonych przez każdego z powodów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 2013

r., IV CSK 200/13, niepubl.; z 14 stycznia 2009 r., IV CZ 105/08, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z 16 października 2008 r., III CSK 143/08, niepubl.).

Z akt sprawy wynika, że powódka domagała się zasądzenia od pozwanych solidarnie na swoją rzecz ze wskazanego wyżej tytułu kwoty 84.568,45 zł z odsetkami ustawowymi, natomiast powód kwoty 11.647,25 zł. Sąd Okręgowy wyrokiem z 14 maja 2013 r. uwzględnił to powództwo do kwoty 62.432,84 zł, gdy chodzi o roszczenie dochodzone przez powódkę i do kwoty 8.568,70 zł, gdy chodzi o roszczenie dochodzone przez powoda. Wyrok ten zaskarżyli apelacją pozwani, przy czym w odniesieniu do roszczenia dochodzonego przez powódkę zaskarżenie to dotyczyło rozstrzygnięcia o roszczeniu przewyższającym kwotę 9.120,47 zł, gdyż w tej części pozwani uznali roszczenie (k. 761 i 766). Rozstrzygnięcie dotyczące roszczenia powódki zostało zatem zaskarżone apelacją co do kwoty 53.312,37 zł. Rozstrzygnięcie o roszczeniu dochodzonym przez powoda pozwani zakwestionowali w całości.

Wyrokiem z 30 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny, w częściowym uwzględnieniu apelacji pozwanych, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że zasądzoną na rzecz powódki kwotę 62.432,84 zł obniżył do kwoty 57.553,84 zł, gdy chodzi o roszczenie dochodzone przez powódkę, a kwotę 8.568,70 zł zasądzoną na rzecz powoda obniżył do kwoty 7.514,10 zł.

Apelacja powodów od wyroku częściowo oddalającego powództwo została oddalona w całości.

Skoro w postępowaniu apelacyjnym Sąd drugiej instancji zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę przekraczającą 50.000 zł, a pozwani kwestionują to orzeczenie w całości, to ich skarga kasacyjna co do tego rozstrzygnięcia jest dopuszczalna (art. 398² § 1 k.p.c.).

Skarga kasacyjna pozwanych od wyroku rozstrzygającego o roszczeniu powoda jest jednak niedopuszczalna z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia i w tym zakresie stanowisko Sądu drugiej instancji zajęte w zaskarżonym postanowieniu jest zasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ i art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

